

Martinus

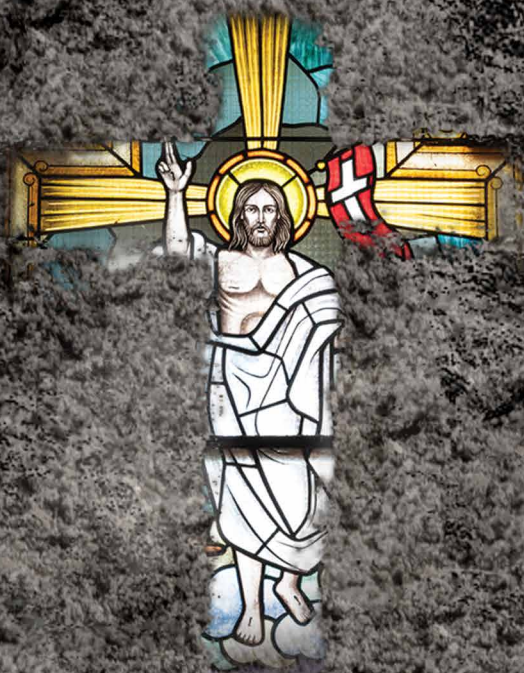
A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XV. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2023. ÁPRILIS

ÁRA: 300 FT

www.martinus.hu

**„...MEGFESZÍTETTÉK, MEGHALT, ELTEMETTÉK.
DE HARMADNAPON FELTÁMADT...”**

Elindult Coreth Mária Terézia boldoggá avatási eljárása Batthyány-Strattmann-ünnep Güssingben

A Batthyányak évszázados otthona és nyughelye, Németújvár volt a Kismartoni Egyházmegye és Szombathelyi Egyházmegye közös ünnepének színhelye március 19-én. A németújvári bazilikában püspöki szentmisében emlékeztek meg Batthyány-Strattmann László boldoggá avatásának 20. évfordulójáról, és jelentették be felesége, Coreth Mária Terézia boldoggá avatási eljárásának megindítását.

A szertartáson szombathelyi és körmen-di zárandokok is részt vettek. Előttük jelentette be Székely János, hogy a két egyházmegye elindítja a hercegorvos feleségének, Coreth Mária Teréziának a boldoggá avatási eljárását. A szentmise végén Székely János megyéspüspök vezetésével imádkoztak Coreth Mária Terézia koporsójánál a Batthyány-kriptában.

Fotó: Lambert Attila, Magyar Kurír

A templom bejáratánál kialakított emlék-és sírhelynél mondtak köszöntőt a hercegorvos dédunokái. Batthyány-Strattmann László herceg és testvére, Batthyány-Strattmann Dominik, Boldog László dédunokái gyermekeik kíséretében megálltak az emlékhelynél. „Batthyány-Strattmann László, a szegények orvosa számára Isten megtapasztalt jelenléte adta a támaszt. A szemet gyógyította, „új látást” adott az embereknek. Egész életében mellette állt szeretetével felesége, Mária Terézia. Mindkettőjük élete tanúságtétel az embert felemelő Istenről, és arról a szeretetről, mellyel Isten fordul az ember felé. Mi, emberek is képesek vagyunk a szeretetre, mely által széppé tud válni az élet” – imádkozták Boldog László leszármazottai. Ágidius J. Zsifkovics kismartoni megyéspüspök szentbeszédében párhuzamot vont Christus medicus és a „szegények orvosa”, Batthyány-Strattmann László alakja között. Székely János megyéspüspök homíliájában azt hangsúlyozta, hogy Batthyány-Strattmann László igazi önmagára találását feleségének köszönhetette, így válhatott a test és lélek gyógyítójává.

A húsvét igazi örömről

Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök

Az apostolok három éven keresztül ott voltak Jézus mellett. Együtt örültek a csodás gyógyulások után az ujjongó emberekkel, büszkén vállalták: Jézus a mi mesterünk! De együtt voltak vele a kudarcokban is. Mikor saját szülőfalujából, Názáretből elzavarták őket, mikor nélkülöztek és az útszéli gabonatóblákból csipegették a gabonaszemeket, mikor látták, hogy erősödik az ellenzék, akik nem nézik jó szemmel az Úr működését.

Mindezeket szem előtt tartva ki kell jelentenünk, három év jó kapcsolata, barátsága omlott össze nagypénteken. Ki kell jelentenünk, hogy az apostolok elveszítették a hitüket! A hitet törekeny cserépedényben őrizzük – mondja Szent Pál.

És az apostolok cserépedénye bizony összetört, méghozzá elég alaposan... Pedig Jézus felkészítette őket minderre, és beszélt a feltámadásáról is. Súlyos amnéziában, kóros feledékenységben szenvedtek az apostolok. Még Péter és János is, a kiválasztottak azt hitték, hogy az asszonyokat valami érte... túlságosan is megrázta őket a mester halálesete.

Hitetlenül, kétkedve mentek ki a sírhoz. Kimentek, és valami végtelen nyugalom, béke és öröm töltötte el őket. Látták a sír rendezettségét, a sírrablást eleve kizáró rendezettséget, láttak és hittek. Egy szempillantás alatt! Ez a kegyelem, Isten felülről jövő segítsége.

A hitet mindannyian törekeny cserépedényben őrizzük. Lehet, hogy kitartunk éveken keresztül. Örülünk, mikor Jézusnak örülnek az emberek, mikor telítődik a templom, örülünk, mikor új arcok jelennek meg, mikor szép ünnepek erősítik közösségeinket.

De mikor jönnek a támadások, tragédiák, botrányok, mikor jönnek a közáporok, és hitünk cserépedényére rázúdulnak... Milyen könnyen elfelejtjük Jézus örömhírét, ígéreteit, milyen könnyen amnéziába, feledékenységbe, egyoldalúságba esünk. De Isten ilyen élethelyzetben is megkeres bennünket!

**NEHOGY AZT HIGGYÜK, HOGY MI AZÉRT VAGYUNK HÍVÓK, MERT MEGKERESTÜK AZ ISTENT!
MI AZÉRT VAGYUNK HÍVÓK, MERT Ő KERESETT MEG MINKET.**

Hogy is történt Húsvétvasárnap?! Nem a tanítványok keresték fel Jézust. Ugye?! Fordítva volt. Ő maga ment el köztük. Megkereste őket, a hitetleneket. Mekkora örömhír! Ahogyan ő keres minket. Nem kér számon, nem fenyegetőzik, nem áll bosszút. Nincs szükség bosszúállásra, mert ő a Győztes! Ez az igazi győzelem. Győzelem a halál felett, a mi hitünk...

**Ferenc pápa
Magyarországon
2023. április 28-30.**

2023. április 28-30. között újra Budapestre látogat Ferenc pápa. Aktuális információkért kérjük kövessék egyházmegyéink honlapját, illetve az eseményre létrehozott weboldalt: www.ferenc2023.hu

NYILVÁNOS PROGRAMOK

Április 28.

10.00: Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér Hivatalos fogadtatás, majd találkozó állami vezetőkkel (nem nyilvános esemény)

17.00: Szent István-bazilika
Találkozás a püspökökkel, papokkal, diakónusokkal, szerzetesekkel, papnövényekkel és lelkipásztori munkatársakkal (a Bazilika előtti térre lehet belépni, kivetítés lesz)

Április 29.

10.15: Árpád-házi Szent Erzsébet-templom
Találkozás szegényekkel és menekültekkel (a templom előtti térre lehet belépni, kivetítés lesz)

16.30: Papp László Budapest Sportaréna
Találkozás a fiatalokkal

Április 30.

09.30: Kossuth tér
Szentmise, Regina Caeli imádság

17.30: Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér Hivatalos búcsúztatás (nem nyilvános esemény)

VENDÉGSÉGBEN

Életképek a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániáról

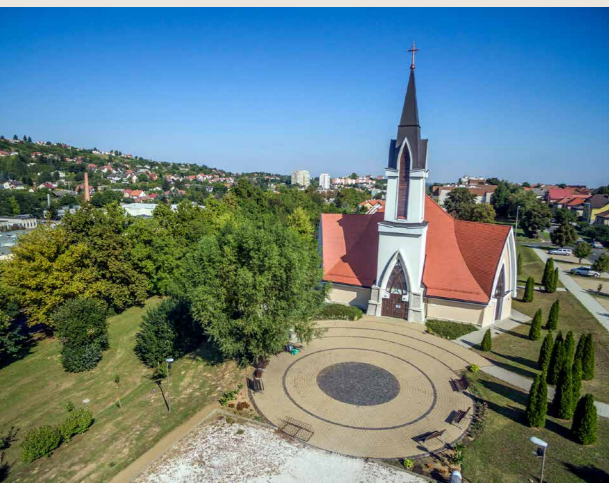
Egyházmegyénk havilapjában új sorozatot indítunk. Plébániáinkhoz kopogtatunk be, hogy bemutassuk hétköznapjaikat, ünnepeiket, közösségeiket és evangelizációs útjukat.

Elsőként Zalaegerszegre látogattunk el, a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániára. Molnár János plébános atya fogadott minket, de több közösséget és egyházközségi tagot is megkérdeztünk a mindennapokról.

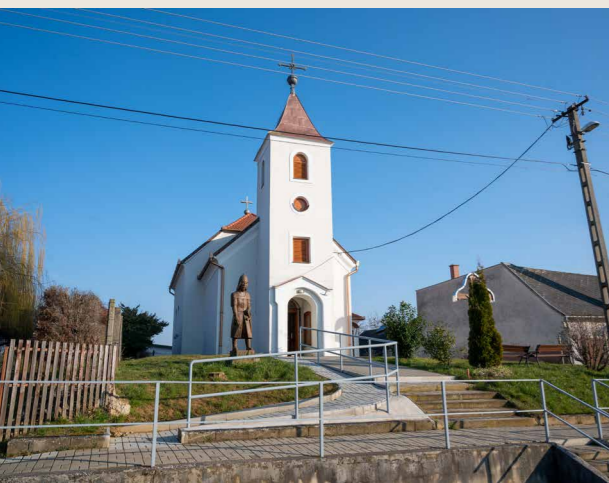
Fotók: Seres Péter, Molnár Péter, zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia

A plébánia templomai

Zalaegerszeg,
Szűz Mária Szeplőtelen Szíve-templom

Zalaegerszeg-Bazita,
Avilai Szent Teréz-templom

1993-ban indult a kertvárosi templom építésének gondolata, Szabó Gyula atya plébánossága idején. Zalaegerszeg ezen városrészében 15 ezren élünk, az itt élők jelezték a templomépítés igényét Konkoly István püspök atyának, aki az elgondolást támogatta. Majd elkezdődött a helyszín kiválasztása, több alternatíva is felvetődött.

Hosszas tárgyalások után esett a választás az Átalszegett utcára, ahova elkezdte a ZalaArt Tervező Iroda Czigány István vezetésével a kiviteli tervek elkészíteni 2002-ben.

2003 szeptemberében, akkori plébánosunk, Stróber László atya vezetésével Konkoly püspök úr jelenlétében megtörtént a templom alapkővének letétele. László atya velem együtt szinte naponta követte a templom építését. A kiviteli munkákat a K+K Bau Profil Kft. végezte. A kertvárosi hívek – a templom megépítéséig – 1993-tól az Apáczai Művelődési Házban gyűltek össze vasárnaponként szentmisére.

Az alig több mint egy évig épülő templomot 2004. november 28-án Konkoly püspök úr szentelte fel Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére, valamint Mindszenty bíboros úr emlékére. Az új templomban vasárnaponként és hét közben keddi napokon voltak szentmisék, amelyeket a Mária Magdolna Plébánia papjai mutattak be. A kertvárosi templom megépülésével a közösség jogos igénye, hogy önálló plébánia legyen, 2013. augusztus 1-jével valósult meg, amikor Veres András püspök úr megalapította a kertvárosi Plébániát. Ezzel egy időben sikerült a templommal szembeni Átalszegett utca 100. alatti családi házat megvásárolni, ahova a plébánia került az épület felújítása után. Első plébánosunk Kürnyek Róbert atya lett, akinek vezetésével egyre gazdagítottuk a templom felszereltségét. 2018. augusztus 1-jétől Molnár János atya lett a plébánosunk, aki jelenleg is vezeti plébániánkat.

Az önálló plébániává válás kihívásokat és lehetőségeket is hordozott magában. Kihívásokat, hogy élettel töltsük meg a templomot és a plébániát is. Minden hónap 13-án fatimai engesztelő imaesteket, hónap utolsó péntekén imaiskolát, minden csütörtökön, valamint elsőpéntekenként szentségimádásokat, elsőszombatonként fatimai rózsafüzér imádságot szervezünk. Nagyböjt minden péntekén keresztutat járunk közösségeink vezetésével, adventben minden nap rorate misék vannak.

A közösségi élet szépen fejlődik, sok közösség működik plébániánkon, akik rendszeresen összejönnek. A közösségi élet fellendülésével kicsinek bizonyult a plébánia épülete.

2022-ben Magyarország kormánya támogatásával megépülhetett a Szent József Közösségi Ház, amit Székely János püspök atya 2022. október 9-én szentelt fel. A hívek nagy örömmel vették birtokba az új közösségi teret, ahol azóta különböző programok valósultak meg: előadások, filmvetítés, közösségi farsang.

Nagy öröm számunkra, hogy plébániánkon a templomba járók és az aktív közösségeink száma folyamatosan gyarapodik.

ELÉRHETŐSÉGEK:

8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.
Telefon: 92/320-626
Email: zeg3@martinus.hu

KRONOLÓGIA

1890.	Megépül a bazitai templom
1989.10.15.	Egyházközségi határozat a kertvárosi templom építéséről
1993.	Városrészi szentmisék kezdete az Apáczai Csere János ÁMK-ban
2003.09.22.	Alapkőletétel
2004.11.28.	A templom felszentelése
2013.08.01.	A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia megalapítása
2022.10.09.	A Szent József Közösségi Ház megáldása

Búcsúk

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve-templom
a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szívének ünnepén
(Jézus Szentséges Szívének főünnepét követő szombaton)

Bazita, Avilai Szent Teréz-templom
október 15.
(illetve az ahhoz közel eső vasárnap)

Szentségimádási nap

Szűz Mária Szeplőtelen Szíve-templom
november 28.

Bazita, Avilai Szent Teréz-templom
december 29.

Videófilm a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve-templomról

INTERJÚ MOLNÁR JÁNOS ATYÁVAL A PLÉBÁNIAI ÖRÖMÖKRŐL, ÚJ KIHÍVÁSOKRÓL, A PLÉBÁNIA ERŐSSÉGEIRŐL, A KÖZÖSSÉGEK MŰKÖDÉSÉRŐL. BÓNUSZ: HÁROM KÍVÁNSÁG.

Isten ezzel a plébániával ajándékoz meg, gazdagít és tanít meg újabb dolgokra

Idén 5 éve, hogy Zalaegerszegen szolgál és vezet a plébániát. Mi az az 5 jó dolog, amiért hálát adsz az elmúlt éveket végiggondolva, és miért?

Amikor ez az interjú készül, megint megdöbbenek, hogy milyen hihetetlenül gyorsan elrepültek ezek az évek. Mintha csak most kerültem volna ide. Ha behunom a szemem, szinte még most is látom azt az augusztus 5-i vasárnapot, amikor először mutattam be szentmisét itt a kertvárosban és Bazitán, mint ide helyezett pap. És talán ez lenne az első, amiért hálát adok, hogy idekerültem. Tudom, hogy Isten bárhol képes meglepni, megajándékozni engem is, de most ezzel a plébániával ajándékoz meg, gazdagít és tanít meg újabb dolgokra. A második, amiért hálás vagyok, hogy olyan emberek laknak itt, akik vágyják az Isten közelségét. Olyan nyitottság van bennük, ami engem is inspirál, lelkesít, hogy keressem a módokat, amiként ki-ki közelebb kerülhet Istenhez. A harmadik, hogy olyan évek vannak mögöttem, amelyek nem arról szóltak, hogy a lábamat lógattam volna. Ezt lehet, hogy furcsa hallani tőlem, de tényleg hálás vagyok, hogy fiatal papi éveimben, erővel telve, lendülettel tudok mások szolgálatára lenni és itt tényleg van is mit tenni. Ahogy egy alkalommal, amikor az volt az evangéliumban, hogy „az aratni való sok, de munkás kevés”, akkor valahogy a következőket fogalmaztam meg: szívesen sajnáljuk magunkat, hogy a munkás kevés, meg valóban kérni kell az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába, de őszinte szívvel adok hálát azért, hogy „az aratni való sok”. Igyeksem meglátni a munkát és azt meg is tenni! Szántás, vetés, aratás – mindegyik szép munka eredetiben is, meg a lelkekben is. A negyedik, hogy a sok jó dolog mellett megtapasztaltam azt is, hogy vannak nekem is gyengeségeim, amelyeket folyamatosan kijavíthatok. Tudva magamról, hogy nem vagyok tökéletes, itt újra és újra tükröt is tartanak nekem. Hálás vagyok a lehetőségért, hogy növekedhetek.

Az ötödik, amiért hálát adok, az a plébánia sajátossága: a kertváros nem egy betonrengeteg, mégis egy karnyújtásnyira van minden. Jó, hogy Bazitával kiegészülve egyszerre élhető meg a falusi és városi pasztoráció is. Van épített örökség, de mindennapjainknak része a környezet csodálatos szépsége is. Roppant hálás vagyok ezekért az adottságokért, mert amikor esetleg már az egyikből elég lenne, akkor ott van mellette a másik!

Miben gazdagodtál az elmúlt évek alatt, köszönhetően a zalaegerszegi szolgálatnak?

Nekem ez az első önálló állomáshelyem, de az első amolyan általánosan papi életem is, hiszen kollégiumi lelkivezetőként, titkárként, vagy éppen a római évek alatt nem a szokványos papi feladataim voltak. Ezért nekem itt rögzülnek dolgok: irodai szolgálattal kapcsolatos tudnivalók, képviselő testülettel való együttgondolkodás, lelkipásztori munkatársakkal való együttműködés, társadalmi élettel való kapcsolattartás, iskolai keretek közötti hitoktatás és a plébániai hittan közötti kapcsolat és különbség. Itt tanulhatom, hogy mennyire sokrétű egy-egy program alapos előkészülete, megszervezése és lebonyolítása. Itt voltak már egészen nagy szabású, szakszerűtlen programok és volt már egészen speciális kis közösséget érintő esemény. Meg kell tanulnom, hogy nem igazán lehet azt mondani, hogy most már rutinból megy valaminek a szervezése, mert mindig más és más helyzetekkel kell megbirkózni. Még mindig nagyon izgulok, hogy vajon el tudom-e mondani a gondolataimat az evangéliummal kapcsolatban. Ennek lett egy olyan hozadéka, hogy mindig leírom a prédikációt.

Így ezek a készülétek engem is gazdagítanak, feltöltenek! Emellett a Plébániai Hírlevél is hétről hétre „kényszerű kötelességgel” lát el, hogy egy-egy témáról milyen gondolatot tudok megfogalmazni. Ez is gazdagít, kreatívvá tesz.

Te is említetted a közösségeket és tudjuk, hogy Egyházunk ezek révén – is – működik. Milyen közösségek működnek nálatok?

Nem én, hanem az Egyházunk felfogása a plébániáról, hogy az a közösségek közössége. Nem sorolnám fel az összes kis közösséget és nem is nagyon kategorizálnám, azt meg végképp nem, hogy melyik az, amelyik hozzám közelebb áll. Nem versenyztetjük őket! Inkább valahogy úgy fogalmazom meg, hogy az egyes csoportok és azok tagjai azzal járulnak hozzá a plébánia egészének építéséhez, ha a lehető legszorosabb kapcsolatot ápolják az Istennel. Mert vannak, akik imacsoporthoz tartoznak össze, kevésbé tudnak programot szervezni, de ők azok, akik folyamatosan imádkoznak plébániánkért, és szinte mindig sütnek-főznek, készülnek, és ezzel segítik a közösséget. Míg vannak, akiknél az imádság kevésbé meghatározó, ők nem is tudnak olyan szorosan részt venni a plébánia életében. Feljük inkább missziós, evangélicus kötelezettségeink vannak, rájuk így tudok tekinteni.

Vannak-e hagyományai a plébánia két templomának, melyek révén az összetartozást erősítitek a hívekben? Mondjuk a búcsúünnepken kívül, amiket talán éppen azért vezetél be, hogy egyfajta identitása így is legyen a plébániai közösségeknek?

Az indulás is nehézkes volt. Bár az, hogy a bazitai közösség közigazgatásilag Zalaegerszeghez került, ésszerű lépésnek tűnt, hogy ehhez a plébániához csatolták. Noha sohasem tartozott ide. Korábban Nagylengyelhez, majd Gellénházához. Ezért kifejezetten régi közös programok nincsenek. De bármennyire is fiatal a plébánia, egy 2000 éves egyházi gyakorlatba szépen illeszkedik bele és abból tud meríteni ötletet is. Az a gyakorlat, hogy máternek (anya) nevezzük azt, ahol a plébánia is van és filiának (leány) a hozzá tartozó közösséget, magában hordoz egy természetes felelősséget is. A nagyobb, erősebb „anyának” segítő, szerető jelenlét kell a filia életére nézve. Ezt igyekszem erősíteni minden fórumon a képviselő-testülettől kezdve a programokon át a hitéleti alkalmakig. A zárandoklatokat közösen hirdetjük, hogy azokon az alkalmakon legyen lehetőség a közös imára, beszélgetésre, ismerkedésre. Az élő rózsafüzér gyalogos zárandoklat a bazitai templomtól indul. A templomokban hirdetjük azt, ami a másik templomban történik. Az anyagi terheket arányosan, de közösen viseljük, ahol tudjuk, segíteni szeretnénk egymást.

A sok teendő között hol vagy Te és Isten? Hogyan van lehetőséged a sok változatos feladat között az istenkapcsolatra is odafigyelni?

Azt azért szeretném leszögezni, hogy nem programszervező iroda vagyunk! Sok dolog van, sokféle arculatú esemény,

de mindegyikben ott rejlik a lehetőség, hogy a közösségben megéljük az Istenhez tartozásunkat is. És ez alól én sem vagyok kivétel. Énbelőlem nemcsak erőt vesz ki, nemcsak időt vesz el, nemcsak lefoglal, hanem tölt is mindaz, amit szervezünk, amit csinálunk: egy templomi hangverseny, egy tartalmas előadás meghallgatása, egy csodálatosan komponált egyházi ünnep, a tele templom látványa, a már említett prédikációkra való készüllet, a hittanórák élménye, a kirándulások felszabadító pillanata, a zárandoklat kegyelmi töltete, egy házszentelés vagy szimpla családlátogatás, vagy csak egy meghívás és beszélgetés, vagy bármi, amit még átélek, az engem is tölt, nekem is ad, engem is gazdagít és boldogít.

Nem kerestem és nem is keresem máshol az Istennel való kapcsolatot, mint amire hívom az embereket is. Varietas delectat – vagyis a változatosság gyönyörködtet. Ez a régi latin mondás igaz a pap életére, az én életemre is. A sok, változatos dolog segít, hogy nyitott maradjak arra, hogy minden helyzetben találkozhatok Istennel. Persze van olyan, amikor vágyom arra, hogy egy kicsit csendben lehessen, vagy éppen egyedül, de

ilyenkor sem menekülök a plébániáról. Isten kegyelme megtartott és remélem, ezután is megtart és erőt ad! A többire meg igyekszem odafigyelni...

Kérjetelek és ajtót nyitnak nektek, mondta Jézus. Ha lehetne három kívánságod a jövőre nézve a Magad és a plébániád részére, mi lenne az?

1. Elkötelezettség. Magam részére ez azt jelenteni, hogy hűséggel és kitartással járjam életem útját, a papságomat pedig Istennek ajánlom és neki szenteljem magam. A közösségemre nézve ez valami hasonló, csak kiszélesítve olyan formán, hogy plébániánk tagjai legyenek elkötelezettek Isten mellett a plébániai közösségben.
2. Békét a szívekbe és a környezetünkbe. A megosztottság olyanfajta ellentéteket generál, amelyek megbénítják a hitünket is. A megosztott szívű ember nem tud Isten mellett elköteleződni, a megosztott közösségen folyamatos rés tátong, ahol a konkoly hamar fel tudja ütni a fejét. A szív békéje és nyugalma segít megélnem a hitemet és a közösséggel való kapcsolatomat.
3. És az is nagyon őszinte kívánságom, amit a Neoton Familia énekel: „Egy kis nyugalmat kívánok én...” Van, amikor én is érzem, hogy olyan felpörgetett életet élünk, amit e világ kényszerít ránk, amikor van úgy, hogy tényleg csak egy kis nyugalmat kívánok. Nem szeretném, ha életem végén, amikor „örök nyugalmat” kívánok, az nekem valami teljesen ismeretlen és idegen dolog lenne. És ez jó hatással lesz a közösségre is: ha nyugodt a pap, nyugalom lesz körülötte is. Biztos lenne még, de most kapásból ezek ugrottak be...

Gondolatok keresztény hétköznapjainkhoz Molnár János atyától

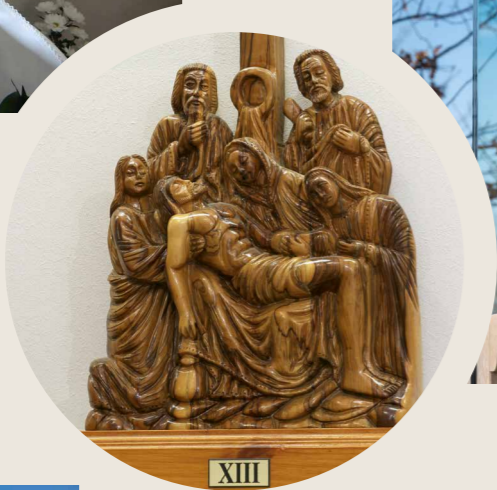

A fatimai látnokok ereklyéi

Szent Jácinta és Szent Ferenc ereklyéi még Kürnyek Róbert plébánosi szolgálata idején kerültek a templomba. 2015 novemberében zarándoklat keretében hozták haza a zalaegerszegi hívek a két kisgyermek első koporsójának egy-egy darabját, valamint az augusztusi jelenés helyszínén álló fa kérgének egy kis darabját.

Keresztút

A faragott keresztútra egy szentföldi zarándokút alkalmával bukkant Stróber László akkori plébános és a vele tartó zalaegerszegi hívek. A ragasztott olajfából készült, kézzel faragott dom-borművek 2007-ben kerültek a templomba.

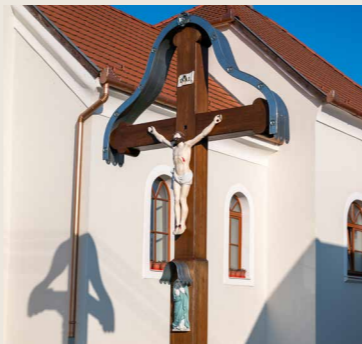
Vendégbabák emlékhely

Korai vagy késői vetélésben, születés előtt, szülés alatt vagy az élet első évében elhunyt magzatokat, babákat nevezik vendégbabáknak. Számukra állított emlékhelyet a kertvárosi templom kertjében a Korán Érkeztem Közhasznú Egyesület

Mindenki keresztje

A bazilai templom mellett 100 évig állt egy kereszt, hirdelve Krisztus értünk vállalt áldozatát. Állapota miatt felújítani nem lehetett, helyette 2021-ben újat készítetttek.

Adventi készület

Az adventi várakozást megkezdő vasárnap előtt közös adventi koszorúkészítésre hívjuk a híveket, kicsiket és nagyokat.

Közi ház

A Szent József Közösségi Ház újabb lehetőséget biztosít arra, hogy különböző közösségek egy időben tudjanak összegyűlni és egymáshoz tartozásukat erősíteni.

Társas est

Vízkereszt ünnepén társasjátékozni hívtuk a híveket, hogy így is együtt töltsük az időt. Az amúgy hetente összejáró társasozó csoporton túl gyerekek és felnőttek is jöttek és próbálták ki különféle társasjátékokat. Elszakadva a virtuális világ képernyőjétől újra tanulunk együtt játszani a valóságban.

Hittantábor

Nyáron plébániánk hittanosainak szívesen szervezünk hittantábor, amely a hitbéli tudáson, gyakorlati megélésén túl olyan közösségi lehetőséget is nyújt, amelyben átélhetik, hogy jó Krisztushoz tartozni.

Búcsú

Szűz Mária Szeplőtelen Szívének Ünnepét az elmúlt évben is próbáltuk szép, közösségi alkalmaként megünnepelni. A búcsúi szentmisét plébániánk első plébánosa: Kürnyek Róbert atya mutatta be, és ő tartott előadást a felnőtteknek. A gyerekeket játékos programok várták. A főzőversenyben közösségeink próbálták megcsillogtatni gasztronómiai tudásukat.

Rendszeres közösségi alkalom, ahol mi szülők jókat beszélgethetünk különböző témákról

A Fészekrakó Közösségről, ahol együtt vannak a családok

Miért fontos számotokra, hogy vallásosan élitek az életeteket?

Vallásos nevelést kaptunk szüleinktől, illetve vallásos gimnáziumba jártunk mindketten. Ebben nőttünk fel, egy nagyon értékes alapnak tartjuk ezt, így magától értetődően folytatjuk és azon vagyunk, hogy gyermekeinknek is ezt adjuk tovább. Nekünk ez így természetes, nem tudjuk elképzelni az életünket hit és ima nélkül, értékrendünket is alapjában meghatározza a vallásosság. Gyerekeinkkel is hitünknek megfelelően éljük meg az ünnepeket, mint az advent, karácsony, nagybőjt, húsvét stb. A vallás nagy segítséget és erős támpontot ad sok olyan téma magyarázásánál, mely a gyerekeknél egészen korán felmerül, mint például a halál kérdése. Fontos számunkra, hogy minél jobb emberek legyünk, fejlődjünk és nekik is ezt szeretnénk megtanítani.

Hogy tudjátok összeegyeztetni a mindennapi tennivalókat az Istennel való kapcsolattartással?

A mindennapi életünknek része az ima, az étkezéseknél, illetve minden este közösen imádkozunk gyerekeinkkel, hálát adunk az adott napért, a jó dolgokért, amiket kapunk, illetve megfogalmazzuk kéréseinket, imádkozunk másokért, a betegekért, vagy éppen kérjük a Jóisten segítségét terveinkhez. Gyerekeink, ha meghallják a mentőautó vagy tűzoltóautó szirénáját, akkor ezt mondják maguktól: "Istenem, segíts a bajbajutottaknak!" Sokszor előfordult már, hogy az élet különböző helyzeteiben ők kérték, hogy imádkozzunk. A Szent Család óvodában is sok szép imát tanulnak és annyi értékes keresztényi tanítást adnak át nekik, amiért nagyon hálásak vagyunk. Saját ima-megfogalmazásai is olyan meghatóak tudnak lenni, igazán öröm ezeket szülőként hallani.

Nem csak egy csoport, hanem egy élő közösség

Vallomás a Fialat Felnőttek Közösségéről

Születésünktől fogva közösségekbe tartozunk. A családuknk szűkebb és tágabb értelemben vett tagjaival, a lakóhelyünkön élőkkel, későbbiekben az óvodás-, illetve osztálytársainkkal, a tanulmányaink során a tanuló társakkal és a tanárokkal, majd a munkahelyünkön a kollégáinkkal kerülünk kapcsolatba. Ezek olyan közösségek, amelyeket nem nagyon tudunk megváltoztatni. Esetenként előfordul, hogy nem értünk egyet, vagy nem találjuk meg velük a közös hangot. Ez teljesen természetes.

Gyerekként a szüleink az érdeklődési körünknek megfelelően írtattak be minket különböző szakkörökre, sporttevékenységekre, külön órára. Ezek az alkalmakon lehetőségünk nyílt azonos gondolkodású kortársakkal találkozni, idősebbek világnézetét megismerni. A legtöbb plébánián lehetőségünk van csatlakozni különböző korosztályú közösségekhez, vagy létrehozni ilyeneket. A Fialat Felnőttek Közössége, melynek tagja vagyok, nem csak egy csoport, hanem egy élő közösség.

Kisgyermekkel miként lehet részt venni a szentmisén?

A szentmisén való részvétel a gyerekek életkorától és személyiségétől függően egy nehéz feladattá válhat, sok szülő ezért felváltva jár a misére, egyikőjük a gyerekekkel marad, hogy addig a másik teljesen odafigyelve tudjon részt venni a szentmisén. Nálunk ez nagyon ritka eset, csak betegség esetén fordul elő, mert kezdetektől az volt a célunk, hogy ez egy közös családi program legyen, mely meghatározza és keretezi a vasárnapunkat. Ezzel viszont elfogadjuk azt, hogy mi szülők nagyon sok esetben sajnos nem tudunk odafigyelni a misén, illetve többször előfordult, hogy meg kellett szakítani a misét és ki kellett menni a templomból, amikor még kisebbek voltak. Örömmel látjuk, hogy – ahogy mi is megéltük ezt gyerekként – ők is idővel egyre jobban kötődnek a vasárnapi szokásokhoz és a szentmise utáni baráti találkozásokhoz.

Miért fontos nektek, hogy egy fiatal házaspár közösséghez, a Fészekrakó Közösséghez is tartoztok?

Bár egymástól messze éltünk gyerekként, mindketten elmondhatjuk, hogy gyermekkorunk meghatározó része volt, hogy szüleink csatlakoztak a helyi vallásos közösséghez. Ez nemcsak jó példaként szolgált, de az ottani gyerekekkel kialakult barátságoknak is sokat köszönhetünk, sok közülük még ma is aktív baráti kapcsolat. Zalaegerszegre költözésünk után örömmel kerestük a társaságot, az óvodai közösségnek is aktív tagjai vagyunk és a zalaegerszegi kisgyerekes barátokkal már jó ideje beszélünk, milyen jó lenne egy saját közösség, olyan rendszeres közösségi alkalom, ahol mi szülők jókat beszélgethetnénk különböző témákról, amíg a gyerekeink együtt játszanak. Augusztusban sikerült is ezt elindítani Molnár János atyával, és ha a betegségek nem szólnak közbe, hetente egyszer találkozunk. Fontosnak tartjuk lelki szempontból is, hiszen kisgyerekes szülőként kevés alkalom nyílik komolyabb beszélgetésekre, és hisszük, hogy gyerekeinknek is sokat ad ez a rendszeres találkozás, közösséghez tartozás, ahol szoros barátságok fűződhetnek.

Közösség, amelyben az életünkben felmerülő nehéz kérdések megbeszélésére, komoly döntések előtt állva vélemények kikérésére, baráti kapcsolatok kiépítésére, szórakozásra, aktuális történések megvitatására, kikapcsolódásra, lelki feltöltődésre, Jóistennel való kapcsolatunk megtartására, illetve elmélyítésére van lehetőségünk. Olyan témákat érinthetünk, amiket nem biztos, hogy másokkal meg tudunk, vagy meg szeretnénk osztani.

Azt a tudatot, hogy testvérek vagyunk és a Mennyei Atyánk közös egységet kívánunk mindnyájunkból, szeretném átadni a fiatalabb generációknak is, ezért vállaltam harmadmagammal, hogy heti rendszerességgel foglalkozunk általános iskolás gyerekekkel. Szeretnénk, ha ők is megélnék, hogy milyen jó érzés egy közösséghez tartozni, a hitük alapjait megszilárdítani, az otthoni és iskolai vallási életükön kívül mást is megtapasztalni. Bármilyen nehézségük, kérdésük lenne, amit nem feltétlenül szeretnének megtárgyalni szüleikkel, tanáraikkal, de egy felnőtt véleményére lennének kíváncsiak,

akkor tudjanak kihez fordulni. Sodorja őket bármerre az élet, mindig lesz egy kis közösség, ami visszavárja őket, mindig ott lesz számukra a hitük, amiből erőt meríthetnek.

Mióta látják el ezt a szolgálatot?

Nagyjából 30 éve, még anno Cseke atya idejében kezdtünk el aktívan részt venni a templom körüli feladatok elvégzésében. Juszti keresztanyu, aki még előtűnk végezte el a takarítást és vigyázott a templom kulcsaira, hagyta rám (mama) a takarítást, aki egészségi állapota miatt már nem tudta folytatni ezt a feladatot. Papát Cseke atya invitálta meg sekrestyésnek, ő szedte akkoriban a perselypénzt és járt házról házra az egyházadó összegyűjtésének érdekében.

Miért fontos, hogy feladatot is vállalnak a közösségükért?

Jó érzéssel tölt el minket, hogy egy ilyen fontos feladatot bíztak ránk, ami kezdetben kötelesség volt, mára már az életünk egy meghatározó része lett és el sem tudnánk képzelni úgy egy szombati délutánt, hogy ne foglalkoznánk a mi kis

Azon szerencsések közé tartozom, akik a munkájukat nem egy szükséges elvégzendő feladatként, „szükséges rosszként” élik meg, hanem szolgálatként, amely még örömet is szerez.

A zalaegerszegi Szűz Mária Szepőlótelem Szíve Plébániával 2014 óta vagyunk kapcsolatban. Korábban Andrásidára jártunk szentmisére a ferences testvérek által fenntartott Árpád korabeli kis templomba. Aztán, ahogy családjunk gyarapodott, már egyre nehezebb volt minden vasárnap három gyerekkel a város másik végére átbuclizni, így kerültünk ide a kórtáborba. Nagyon megszerettük a templomot, a közösséget. Idővel Robi atya megkért minket, hogy segítsünk neki a jegyesek felkészítésében és családos délutánok beindításában. Így kezdődött minden...

Aztán pár év elteltével, 2016 őszén, meggyőződésem szerint a Jóisten által szervezett módon, a plébánia hivatali ügyintézésére kaptam megbízást. Nagyon örültem, azt gondoltam, hogy ezzel még közelebb kerülhetek a Jóistenhez, minden nap tanulhatok, hitben növekedhetek. Ez így is lett, de egy kicsit másképp, mint gondoltam. Amikor tisztult a kép és kezdtem beletanulni a feladatokba, rájöttem, mekkora felelősség ez a munka, és a szolgálat. Sok olyan eset van, amikor csak én egy személyben képviselem az egész Egyházat az ügyintézés során. Az én magatartásom, kedves szavam, megértésem, vagy ezek hiánya alapján ítélik meg katolikus közösségünket. Amikor erre rájöttem, egy egész délután sírtam a felelősség súlya és az alkalmatlanságom miatt. Aztán szembetalálkoztam ezzel a mondattal: „A Jóisten nem az alkalmatosokat hívja el, hanem az elhivatottakat teszi alkalmassá.” Igyeksem nap mint nap nyitott lenni arra, hogy alakítsom kedvére az Úr.

Feladataim évről évre bővültek, ma már az adminisztráció mellett sok szervezési felada-

templomunk csinosításával. Továbbá ezzel próbáljuk meg kifejezni hálánkat a Jóisten felé is, aki a hosszú évek alatt sokszor megsegített minket. Ezt a segítséget és szeretetet is szeretnénk tovább adni a közösségünk számára, akikkel a legtöbbször a vasárnapi misék alkalmával van lehetőségünk találkozni.

Kifejezni hálánkat a Jóisten felé**Családjuk hogyan viszonyul ehhez az elköteleződésükhöz?**

Családunk nem ellenzi, sőt támogatják ezt az elköteleződésünket. Gyermekeinket mindig is szeretben neveltük és szerettük volna, ha szabadon, a saját elhatározásukból választják a keresztény életet. Végül is ők is régóta, nagyjából 20 éve van már, hogy segítenek a díszítésben, takarításban, pakolásban és a programok levezetésében, amik az elmúlt időkben voltak.

tom is van, amit nagyon élvezek. Hála János atya nyitottságának, plébániánkon pezsgő élet van, mindig akad egy újabb programszervezési lehetőség.

Mindennapi tevékenységeim közé tartozik a hívekkel való kapcsolattartás is. Közösségünk sok tagját már névről ismerem, szívesen váltanak velem pár szót, ha valamiért bejönnek a hivatalba. Eleinte nagy nehézséget okozott a temetések ügyintézése, mert egy kicsit én is „belehaltam” ezekbe. Nem könnyű ilyenkor jókat, okosakat mondani a hozzátartozóknak. A Jóisten vezetésével azt is megtanultam, hogy kezeljem ezeket a helyzeteket. Sok esetben amellet, hogy kiállításra kerül az adott papír, hogy elintézésre kerül az adott ügy, sokkal fontosabb ezek mögött meglátni az embert. Szerencsére nyitott személyiség vagyok, így ezek sem okoznak nehézséget. Ha valamiért mégis nehezebben indulna a hét, János atya vidámsága, jó szava mindig átlendít.

Munkahelyi feladataim mellett az egyházmegyei családfelügyelet is vagyok és a Családkapocs Keresztény Kulturális Egyesület elnöke. Ezen szerepkeretemben is nagyon hasonló feladatokat látok el. Számos lelkes segítőtársammal azon fáradozunk, hogy családoknak szervezzünk programokat, tábortokat, feltöltődési alkalmakat, kulturális eseményeket. János atya minden esetben nagyon készségesen segíti egyházmegyei feladataim ellátását is, amelyek sok esetben nehezen is lennének szétválaszthatók a plébánia életétől. A zalaegerszegi családpszichológusok így plébániánk a bölcsője. A 2022 őszén átadott Szent József Közösségi Házunk újabb feladatokat is adott, hisz egy ekkora épületet folyamatosan gondozni kell, valamint csak akkor válik közösségünk örömére, ha meg is tudjuk tölteni étellel. Annnyira vágytunk már erre a közösségi házra, olyan nagy várakozás előzte meg, hogy kicsit olyan, mintha a saját otthonom lenne.

Szolgálat vagy munkahely?

Kéry Henriett
a plébániai feladatokról,
a szolgálat örömeiről

A gimis éveim nem lettek volna ugyanazok az ifi közö nélkül**Családod támogat-e abban, hogy hívő emberként akarod élni az életed?**

Nagyon hálás lehetek ezért az Atyának, mert a családomtól a maximális támogatást megkapom ahhoz, hogy hívő emberként éljem az életemet. 100%-ig támogatnak mindenben, igyekeznek egyengetni az utamat, de nem tolatkodóan. Tehát ha úgy döntöttem volna, vagy döntenék a jövőben (ami nem áll szándékomban), hogy nem szeretném így folytatni az életemet, azt is elfogadnák. Soha nem is akarták rám erőltetni, hogy járjak misére, közösségbe stb., de a jó példa ragadós, és nekem a Jézussal megosztott élet „vált be” eddig a legjobban.

Fiatal egyetemistaként miként tudod megélni a hitedet?

Igyekszem olyan barátokat, közösséget találni, kialakítani magam mellé, akik elfogadóak, ha nem is hívő emberek. Több olyan barátom van, akik nem is vallásosak, de elfogadják azt, hogy én hiszek, tudok velük erről beszélgetni és támogatnak is. Emellett hetente igyekszem eljutni olyan közösségbe, ahol szintén hívő emberek körében lehetek, és hasonló megpróbáltatásokon esünk át. Misére is járok minden héten – többnyire –, hiszen anélkül nem lenne igazi a hetem már. Ha nem jutok el szentmisére, akkor olyan hiányos a hét, és a következő is nehezebben indul el.

Miért fontos neked, hogy az Egyházközösségben is vállalsz feladatokat?

Számomra azért fontos rendszeresen részt venni az Egyházközösség életében, mert közösségbe tartozni jó, és ha tartozok egy közösséghez, akkor előbb-utóbb szeretem kivenni a részem a feladatokból. Minden embernek más és más erősségei vannak, és egy Egyházközösség szerintem pont az a hely, ahol szükség van a változatos emberekre. Bizom benne, hogy én is tudok így valamit hozzátenni ennek a közösségnek a működéséhez.

A plébánia életét nem csak a liturgiákon és a rendezvényeken való részvétellel próbálom segíteni. Ha segítőt keresnek, vagy megszólítanak, ha tudok, megpróbálok a közösségért tenni, legyen az akár külső, vagy belső technikai feladat. Ha szükséges, gereblyézek, ha kell, apró karbantartásban is részt veszek, néha előfordul, hogy szakemberek felkutatásában is segítek. Alkalmanként a liturgiákon és plébániai rendezvényeken fotózok, hogy a jövő is láthassa a közösség aktív életét. Tagja vagyok a plébánia tanácsadó testületének. Próbálok erőmnek és képességeimnek megfelelő módon aktívan részt venni a közösség életében. Elvem az, ha segíteni nem tudunk, akkor legalább ne akadályozzuk a tenni akarók munkáját.

A kertvárosi templom átadása után néhány hónappal megszólítottak, hogy létezik egy férfi imacsoport a plébániai közösségek között. Lenne-e kedvem részese lenni? Nagyon jó közösségbe csöppentem, ott ragadtam. Akkor is, most is Szalai Attila atya vezet az összejöveteleket. Közösségünk tagja volt Szeghy Csaba atya is. Sajnos néhányan már nem lehetnek velünk, mert az égi hazába költöztek. A találkozásokat kéthetente pénteken este tartjuk.

Az IFI közösség mit hozott az életedbe a gimis évek alatt?

Őszintén azt hiszem, hogy a gimis éveim nem lettek volna ugyanazok az ifi közö nélkül. Egyszerűen fantasztikus volt minden egyes péntek estém a közivel zárni! Ha nem jutottam el közibe, akkor nem is volt meg az érzés, hogy akkor most ismét jön a hétvége. Mindezek mellett nagyon sokat fejlődtem a közö által. Nekem nagyon sokat adtak a témák, amiket átbeszélünk. Mindig is fontos volt tartozni egy olyan közösséghez, ahol hasonló értékrendű emberekkel lehetek együtt, és a közö mindig ezt jelentette nekem. A péntek esti alkalmak által a hitem is rengeteget fejlődött. A témáink, beszélgetéseink által megerősödtem abban, hogy igenis jó úton járok, és sokat erősödött a hitem. Végül, de nem utolsósorban életre szóló barátokat találtam a mi kis közünkben!

Hogyan tudnánk megszólítani a fiatalokat?

Ez nem egy egyszerű kérdés, mivel akik most középiskolások, már őket is teljesen más érdekli, foglalkoztatja, mint mondjuk minket. Én nagyon hiszek a személyes találkozásban és kommunikációban. Ezért sem szoktam soha véka alá rejteni, hogy hiszek a Jóistenben, és így is meg tudom élni a fiataliságot, csak tudni kell egyensúlyt tartani, és azt tapasztaltam, hogy így már kevésbé zárkóztak az emberek a témával kapcsolatban. Minde mellett, szerintem olyan programokkal lehetne őket megszólítani, ahol megérik, hogy milyen jó is egy összetartó közösséghez tartozni, ahol fontosak és hiányoznak, ha nincsenek ott. Ez lehet igazából akármilyen, akár egy estét vagy délutánt eltölteni társasjátékozással. Ez tényleg lehet bármi, csak fontos látniuk, hogy a korosztályuk, vagy a tőlük pár évvel fiatalabb, vagy idősebb fiatalok is szívesen mennek, és jól érzik magukat együtt.

Ha akadályoztatás miatt át kell helyezni az időpontot, akkor rugalmasan megoldjuk. A Covid alatt szüneteltettük a találkozásokat, de hiányzott nagyon a csoport, hisz életünk részévé vált. Az összejöveteleken imával kezdünk, majd egyháztörténelmi ismeretekkel és érdekes régi történetekkel ismert meg bennünket Attila atya. Közben teát és finom sütitet fogyasztunk, majd imával és áldással fejeződik be a tartalmas este. Az évad lezárására családi piknik keretében kerül sor a Szent Ilona-kápolnánál.

Az atya misét mond, melyen családosan veszünk részt, majd jó hangulatú beszélgetés közben elfogyasztjuk a finomságokat, melyre a fiúk a húsételekkel és italokkal, a feleségek pedig desszerttel készülnek.

Nálunk a vallásosság a családban sohasem okozott problémát. Gyermekekoromban a középiskola megkezdéséig ministráltam Pókaszepteken. Akkor is templomba jártunk szüleimmel, amikor nem volt szabad, sőt hittanórára is jártam, amiért az általános iskolában büntetést is kaptam, de itt vagyok.

Örülök, hogy a kertvárosi katolikus közösség tagja lehetek!

Nagyon jó közösségbe
csöppentem, ott ragadtam

Megáldották a rábavidéki szlovének keresztútját Apátistvánfalván

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, március 25-én áldották meg a rábavidéki szlovének keresztútját. Hét településen – Apátistvánfalván, Orfaluban, Kétvölgyön, Felsőszölnökön, Alsószölnökön, Szakonyfaluban és Szentgotthárd-Rábatótfaluban – állították fel a tizennégy stációt. Bejárása jót tesz az ember testének és lelkének is. A stációk mellett felállított gondolkodópadok pihenőhelyként szolgálnak, és arra ösztönöznek, hogy álljunk meg, és éljük meg a pillanatot, hangzott el az avatón. Dr. Székely János megyéspüspök áldotta meg a keresztút első és utolsó állomását Apátistvánfalván.

Diakónusszentelés a Székesegyházban

Április 7-én, nagycsütörtökön szentelte diakónussá dr. Székely János megyéspüspök Pongrácz Benedek, Rátkai István, Járfás Ádám és Rákos József V. éves teológushallgatókat. Isten áldását kérjük életükre, szolgálatukra! Kispapjaink bemutatkozó írásait havilapunk májusi számában olvashatják. Emlékeztetjük olvasóinkat, hogy Pünkösdkor állandó diakónusokat szentel a Székesegyházban Székely János megyéspüspök, míg június 17-én Bodorkós Áront, Kirchknopf Gergelyt, Szántó Adriánt, Vigh Balázs Zsoltot áldozópappá szenteli a megyéspüspök.

Idén ismét Lélek Fesztivál Szombathelyen - Megkezdődött a jegyértékesítés

2023. május 19-20-án újra megrendezik a Lélek Fesztivált Szombathelyen.

A hétvége egyik fénypontja a péntek esti szentmisét követő szentségimádás és közbenjáró imaest lesz a Székesegyházban Csizsér László zenekarának vezetésével. Szombaton Gájer László atya előadását hallgathatják meg a résztvevők. A szentmisét Székely János megyéspüspök mutatja be. Délután pedig a Haladás Sportkomplexumban lesz dicsőítő koncert és ima városunkért, országunkért. Aki étkezést, szállást igényel, illetve 18 év alatti, azoknak szükséges regisztrálni május 8-ig a www.lelekfesztival.martinus.hu oldalon keresztül.

A napijegy 2.000Ft, de 18 év alatt ingyenes a belépés. A helyszínen nem tervezünk belépőt árulni.

A jegyeket a www.lelekfesztival.martinus.hu oldalon lehet megvásárolni.

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Nagy Dóra, Pálinger Réka, Rónainé Magyar Krisztina
Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)
Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu
Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula
Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**
Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.